

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 81.179 van 22 juni 1999

A. 61.979/VIII-1336
(voorheen VI-12.266)

In zake : **WINTGENS** Léo,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Guldenvlieslaan 68, bus 9
1050 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
Jean-Baptiste Meunierstraat 22
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 20 januari 1995 ingediende verzoekschrift waarbij Léo WINTGENS de nietigverklaring vordert van de beslissing van 18 november 1994 van de raad van bestuur van het "Institut supérieur industriel de la Communauté française à Bruxelles" waarbij hem bij wijze van tuchtstraf een terechtwijzing wordt opgelegd;

Gelet op arrest nr. 65.657 van 26 maart 1997 waarbij de debatten worden heropend en het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermee belast wordt het onderzoek voort te zetten;

Gezien het aanvullend verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 28 januari 1999, waarbij de neerlegging van dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 april 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 11 juni 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DE WOLF, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. VANDEGAART, loco Mr. CAMBIER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

Verzoeker is docent Engels aan het "Institut supérieur industriel de Bruxelles (I.S.I.B.) en lid van de raad van bestuur van deze instelling.

Verzoeker is met ziekteverlof van 21 tot en met 31 januari 1994; hij brengt de conciërge op de hoogte van dat verlof. Zijn afwezigheid wordt ad valvas bekendgemaakt tot 28 januari. Naar aanleiding van verzoekers afwezigheid tijdens de lessen op 28 januari, zijn de leerlingen niet komen opdagen voor de lessen op 3 februari 1994. De directeur verwijt verzoeker het secretariaat niet te hebben ingelicht over zijn afwezigheid en vermeldt deze klacht op verzoekers persoonskaart. Daarop ontstaat een woordenwisseling tussen verzoeker en de directeur. Verzoeker dient op 7 februari 1994 een klacht in bij de rijkswacht tegen de directeur in verband met de woordenwisseling van 3 februari.

Verzoeker vraagt ook gehoord te worden door zijn "bevoegde hiërarchische meerderen". Een inspecteur van het hoger secundair onderwijs wordt ermee belast een verslag op te stellen over die gebeurtenissen. Dat gedetailleerd verslag wordt voltooid op 25 februari 1994. Na onderzoek ervan door de raad van bestuur neemt deze op 30 mei 1994 verschillende maatregelen, inzonderheid controlemaatregelen, ten aanzien van verzoeker en beslist hij "een terechtwijzing uit te spreken, welke straf (aan verzoeker) zal worden opgelegd na zijn verhoor". Verzoeker wordt bij brief van 7 oktober 1994 door de raad van bestuur van het I.S.I.B. opgeroepen om gehoord te worden "in verband met (zijn) negatieve houding ten aanzien van de directie van het Instituut"; een uittreksel van de notulen van de beraadslaging van de raad van bestuur van 30 mei 1994 en het verslag van de inspecteur (...) gaan als bijlage bij die oproeping.

Verzoeker verschijnt op 18 november 1994 voor de raad van bestuur en dient een "verzoekschrift tot wraking" in dat is ondertekend door een advocaat en

betrekking heeft op "alle leden van de raad van bestuur". Nadat de raad van bestuur dat document gelezen heeft en geweigerd heeft het te ondertekenen, gaat verzoeker naar buiten. De raad van bestuur beslist onmiddellijk (...) jegens hem een terechtwijzing uit te spreken. Die beslissing, die hem ter kennis wordt gebracht bij brief van de directeur d.d. 23 november 1994, vormt de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van het algemene beginsel van onpartijdigheid en behoorlijk bestuur en van de rechten van verdediging; dat hij betoogt dat de verwerende partij, nog voor zijn verhoor, besloten had welke tuchtstraf hem zou worden opgelegd;

Overwegende dat de verwerende partij het volgende aanvoert :

" Hoewel in het besluit van de raad van bestuur van 30 mei 1994 inderdaad duidelijk melding wordt gemaakt van de beoogde tuchtstraf, neemt zulks niet weg dat die beslissing in feite alleen een voorstel inhoudt. In dat verband behoort te worden gesteld dat de uitoefening van de rechten van verdediging, overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State, veronderstelt dat het personeelslid nog voor zijn verhoor wordt ingelicht over de tuchtstraf die hem boven het hoofd hangt.

Gelet op die omstandigheden kan de raad van bestuur niet verweten worden om in hetzelfde besluit als datgene waarmee besloten wordt tot het in gang zetten van de tuchtprocedure en het verhoor van verzoeker, reeds melding te hebben gemaakt van de tuchtstraf die, gezien de ten laste gelegde feiten, in het vooruitzicht wordt gesteld";

Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat de bewoordingen zelf van de notulen van de vergadering van 30 mei 1994 geen enkele twijfel laten bestaan over het feit dat tot de tuchtstraf "besloten is" nog vóór het inzetten van de tuchtprocedure; dat verzoeker stelt dat zijn verhoor achteraf "een loutere inscenering was

waarmee men aan de reeds genomen beslissing een wettelijk karakter heeft willen geven"; dat verzoeker daaraan toevoegt dat in de bestreden handeling overigens nergens melding wordt gemaakt van zijn verhoor of van de middelen die hij heeft uiteengezet;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat het besluit van 30 mei 1994 ofwel een voorbereidende handeling is, en dus een louter voorstel is dat voorafgaat aan het verhoor van verzoeker, ofwel een disciplinaire beslissing uitmaakt, die echter definitief geworden is aangezien verzoeker geen beroep heeft ingesteld binnen de wettelijk voorgeschreven termijn;

Overwegende dat het voornoemde besluit van 30 mei 1994 niet ter kennis van verzoeker is gebracht met vermelding van de mogelijke rechtsmiddelen; dat de beroepstermijn derhalve nooit is ingegaan;

Overwegende dat de raad van bestuur van het I.S.I.B. op 30 mei 1994 inzonderheid besloten heeft om "een terechtwijzing uit te spreken, welke tuchtstraf (aan verzoeker) zal worden opgelegd na zijn verhoor"; dat die bewoordingen heel duidelijk zijn : er wordt besloten tot een tuchtstraf, namelijk de terechtwijzing; dat de uitleg achteraf van de verwerende partij dat die beslissing louter gezien moest worden als een "voorstel" van tuchtstraf, niet opgaat; dat de overheid immers niet alleen de verplichting heeft om de beslissingen die zij neemt duidelijk te kwalificeren, maar dat bovendien een voorstel van tuchtstraf enkel mogelijk is als de overheid die daartoe beslist verschillend is van die welke de definitieve tuchtstraf uitspreekt; dat dit hier niet het geval is; dat het eerste middel in dat opzicht gegrond is;

Overwegende dat het tweede middel van het verzoekschrift niet behoeft te worden onderzocht, aangezien het, gesteld dat het gegrond is, geen ruimere nietigverklaring kan meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 18 november 1994 van de raad van bestuur van het "Institut supérieur industriel de la Communauté française à Bruxelles" waarbij Léo WINTGENS bij wijze van tuchtstraf een terechtwijzing wordt opgelegd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig juni 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.